

“वृत्तस्य हन्तुः कुलिशं कुण्डिताश्वो व लक्ष्यते” ।
इति कुमारः ।

“वचो वा एष यद्युपः सोऽष्टाश्विः कर्त्तव्योऽष्टाश्विः
वै वचः” । इति ऐतरेयब्राह्मणे ।

अश्वी, स्त्री, अश्विः । अस्त्रादेरग्रभागः ॥ इत्यमर-
टीका ॥

अश्व, स्त्री, (अश्वते नेत्रमिति । अश्व + इक् । अथ
वा न अयति इति । न + श्रि + डुन् ।) चक्षुर्जलं ।
तत्पर्यायः । नेत्राश्च २ रोदनं ३ अश्वं ४ अश्वं ५
अश्व इ वाच्यं ७ । इत्यमरकोषशब्दरत्नावल्यौ ।
“श्रुतदेहविसर्जनः पितुश्चिरमश्रूणि विमुच्य
राघवः” । इति रघुवंशे ।) लोचं ८ । इति जटा-
धरः ॥

अश्रुतं, चि, (न श्रुतं । नञ्त्तरुषः ।) अकृतश्रवणं ॥
अनाकर्णितं । अश्रुना इति भाषा । यथा,—
“श्रुतार्थस्य परिख्यागात् अश्रुगार्थस्य कल्पनात् ।
प्राप्तस्य बाधादित्येवं परिसंख्या चिदोपिका” ।
इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥

अश्लेषा, स्त्री, (नास्ति श्लेषो यस्याम् ।) अश्वि-
न्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतनवमनक्षत्रं । अस्य
रूपं । चक्राकृतिषडङ्गनक्षत्रात्मकं । इति दीपिका ॥
तस्याधिदेवता सर्पः । यथा । अश्वि-यम दहन-
कमलज-शशिशृङ्गलभट्टदिति-जीव-फणि-पितरः ।
इत्यादि ज्योतिस्तत्त्वं सा केतुग्रहस्य जन्मनक्षत्रं ।
यथा,—

“विश्राखानलतोयानि वैष्णवं भगदैवतं ।

एष्या पौष्णं यमः सर्पो जन्मभान्यर्कतः क्रमात्” ॥

इति दीपिका ॥ सा च अधोमुखगणः । यथा,—

“अश्लेषवज्रियमपिष्यविश्राखयुक्तं

मूलात्रयं शतभिषा च नवायुडुनि ।

यतान्यधोमुखगणानि शिवानि नित्यं

विद्यार्थभूमिखननेषु च शोभितानि” ॥

इति ज्योतिस्तत्त्वं * ॥ तस्या मस्तकोपरि उदये

गन्धर्वनिरूपणं यथा,—

“मौलिगे भुजगभे श्वपुच्छके

भङ्गुराकृतिनि सप्ततारके ।

मारकेलिरसिके तुलोदयात्

निर्ययुर्जलधिखाक्षिलिमिका” ॥ ३ । २४ ।

इति कालिदासकृतगन्धर्वनिरूपणं ॥ तत्र

जातफलं ॥

“वृथाटनः स्यादतिदुष्टचेताः

कष्टप्रदश्चापि वृथा जनानां ।

सर्पे सदपौ हि शृष्टार्पितार्थः

कन्दर्पसन्तममना मनुष्यः” ॥

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

अश्लेषाभवः, पुं, (अश्लेषायां भवः ।) केतुग्रहः । इति

हारावली ॥

अश्वः, पुं, (अश्वते मार्गं व्याप्नोति । अश्व व्याप्तौ

अश्वप्रमिलतोति क्त्वा ।) घोटकः । तत्पर्यायः ।

पीतिः २ पीतो ३ वीतिः ४ घोटः ५ घोटकः ६

तुरगः ७ तुरङ्गः ८ तुरङ्गमः ९ वाजो १० वाहः

११ अर्वा १२ गन्धर्वः १३ हयः १४ सैन्धवः १५

सप्तिः १६ । इत्यमरः तट्टीकाच ॥

“जितसिंहभया नागा यथाश्वा विलयोनयः” ।

इति कुमारः ॥

“गच्छन्तमुच्चलितचामरचारमश्वम्” ॥

इति शिशुपालवधे ॥ अश्वेन अमरागुणाः ।

वातकोपनाङ्गस्यैवलाभिकारित्वं । इति राज-
वल्लभः ॥ पुंजातिविशेषः । तस्य लक्षणं ।

“काष्ठतुल्यवपुर्दृष्टो मिथाचारश्च निर्भयः ।

दादशाङ्गुलमेष्टश्च दग्धस्तु हयो मतः” ॥

इति रतिमञ्जरी ॥ (खनामख्यातो वृष्णिवंशी-
यो नृपतिश्चित्रकस्य पुत्रः । यथा,—

“चित्रकस्याभवन् पुत्राः पृथुर्विप्रयुदेव च ।

अश्वग्रीवोऽश्ववाजश्च सुपार्श्वकगवेषणौ ॥

अरिष्टनेमिरश्वश्च” इति हरिवंशे ।) खनाम

ख्यातो दानवश्च यथा महाभारते ।

“चत्वारिंशद्वेनोः पुत्राः ख्याताः सर्वत्र भारत ॥

सर्भानुरश्वोऽश्वपतिर्द्वेषपर्वो जकस्तथा” ॥)

अश्वकन्दिका, स्त्री, अश्वगन्धावृत्तः । इति रत्नमाला ॥

अश्वकर्णः, पुं, (अश्वस्य कर्णमिवपत्रमस्य ।) पाल-

वृत्तविशेषः । लताशाल इति केचित् । तत्-

पर्यायः । अरगद्रुमः २ तार्क्ष्यप्रसवः ३ शस्यसम्भ-

रणः ४ धन्यः ५ दीर्घपर्णः ६ कुशिकः ७ कौ-

शिकः ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वं । तिक्तत्वं ।

खिगधत्वं । “उरोविस्फोटपित्ताखकागुहिरादोषा-

र्त्तिनाशित्वञ्च” ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

“सालतालाश्वकर्णानां पर्यैर्वज्रभिराहताम्” ॥

इति रामायणे ॥

“अश्वकर्णः कषायः स्याद्दृग्लेदककक्रमीन् ।

ब्रध्नविद्रधिवाधिर्यथोनिर्कारगदान् हरेत्” ॥

इति भावप्रकाशः ॥

“विम्बीफलं साश्वकर्णं स्तन्यकृत् कफपित्तजित् ।

ढड्दाहृच्चरपित्ताखकासाश्वसत्तयापह” ॥

इति सुश्रुतः ॥)

अश्वकर्णकः, पुं, (अश्वकर्णं + स्वार्थे कन् ।) पाल-

वृत्तः । इत्यमरः ॥

अश्वकिनी, स्त्री, (अश्वक + इन् + डीप् ।) अश्विनी-

नक्षत्रं । इति हेमचन्द्रः ॥

अश्वखुरः, पुं, (अश्वस्य खुरमिवाकृतिर्यस्य ।) नखी-

नामगन्धद्रव्यं । इति रत्नमाला ॥

अश्वखुरा, स्त्री, अपराजितालता । इति राजनिर्घण्टः ।

अश्वखुरी, (स्त्री) अपराजितालता । इति शब्द-

माला ॥

अश्वगन्धा, स्त्री, (अश्वस्य गन्ध एकदेशोभेदनिव मूल-

मस्याः ।) खनामख्यातचुद्रवृत्तविशेषः । अश्वगन्ध

इतिख्याता । तत्पर्यायः । हयगन्धा २ वाजि-

गन्धा ३ अश्वगन्धिका ४ बल्या ५ तुरगगन्धा ६

कम्बुका ७ अश्वारोहिक्का ८ कम्बुकाष्ठा ९ अश्व-

रोहिक्का १० वाराहकर्णी ११ तुरगा १२ वनजा

१३ वाजिनी १४ हया १५ एष्टिदा १६ बलदा १७

एष्टिः १८ पीवरा १९ मलाशपर्णी २० वातघ्नी २१

श्यामला २२ कामरूपिणी २३ काला २४ प्रिय-

कारी २५ गन्धपत्री २६ हयप्रिया २७ वाराहपत्री

२८ अस्या गुणाः । कटुत्वं । उष्णत्वं । तिक्तत्वं ।

मदगन्धित्वं । बलशुक्रकारित्वं । वायुकाशश्चास-

क्षयव्रणजराद्याधिनाशित्वञ्च । इति रत्नमाला-

राजनिर्घण्टराजवल्लभाः ॥

“गन्धान्ता वाजिनामादिरश्वगन्धा हयाङ्गया ।

वाराहकर्णी वरदा वरदा कुष्ठगन्धिनौ” ॥

क्षचित्पुस्तके अश्ववरदास्थाने वदरीति पाठः ।

“अश्वगन्धानिलश्लेष्मन्त्रिचशोयत्तयापह ।

बल्या रसायनी तिक्ता कषायोष्णातिशुक्रला” ॥

इति भावप्रकाशः ॥

“यवाश्वगन्धा यष्ट्याकैस्तिक्ष्णोदत्तनं हितम् ।

श्रुतावर्त्यश्वगन्धाभ्यां पयस्यैरङ्गजीवैः” ॥

इति सुश्रुते ॥

“अश्वगन्धाशु वातघ्नी बल्या वृष्ट्या रसायनी” ॥

इति वैद्यकद्रव्यगुणः ॥

“पादकल्कोऽश्वगन्धायाः क्षीरे दशगुणे पचेत् ।

एतं पेयं कुमारानां एष्टिद्वलनवर्द्धनं” ॥

॥ * ॥ अश्वगन्धावृत्तं * ॥

इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः ॥)

अश्वगोयुगं, स्त्री, (दावश्वौ । द्वित्वे, अश्व + गोयुगच् ।)

अश्वद्वयं । इति पाणिनिः ॥ एक योडाघोडा

इति भाषा ।

अश्वगोष्ठं, स्त्री, (अश्वानां स्थानं । गोष्ठजादयः स्थाना-

दिषु पशुनामभ्य इति, अश्व + गोष्ठच् ।) अश्व-

स्थानं । आस्तबल इति आरवीमाषा । यथा,—

“प्रश्वभ्यः स्थानदिषट्के गोष्ठगोयुगमङ्गवं” ॥

इत्यनेन अश्वशब्दात् गोष्ठप्रत्ययेन निष्पन्नं ॥

इति मुग्धबोधव्याकरणं ॥

अश्वग्रीवः, पुं, (अश्वस्य ग्रीवाश्च ग्रीवा यस्य ।)

विष्णुदेष्टासुरविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथाह

भारते ।

“अश्वग्रीवश्च सृक्षश्च तुङ्गश्च महाबलः” ॥

तत्रैव च ।

“अश्वग्रीव इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवद्रूपः” ॥

खनामख्यातो वृष्णिवंशीयो नृपतिः सहि चित्र-

कस्य पुत्रो वृष्णिगरपतेः पौत्रः । यथा हरि-

वंशे,—

“चित्रकस्याभवन् पुत्राः पृथुर्विप्रयुदेव च ।

अश्वग्रीवोऽश्ववाजश्च सुपार्श्वकगवेषणौ” ॥)

अश्वघ्नः, पुं, (अश्वं हन्तीति । अश्व + हन् + टक् ।)

करवीरपुष्पवृत्तः । इति रत्नमाला ॥

अश्वतरः, पुं, स्त्री, (तनुरश्वः । वत्सोदाश्वर्षभेभ्यश्च

तनुत्वं इति ट्ठश्च । अश्वेनाश्वानामुत्तमोऽश्वः ।

अश्वत्वं च जातिः । तत्सहचरितस्योत्तमस्य

तनुत्वं अन्यपितृकालात् ।) अश्वार्थां गर्हभेन

जातः पशुविशेषः । इति स्मृतिः । खचर इति

भाषा । ॥

“हयानश्वतरानुष्टास्तथैव सुरभेः सुतान्” ।

इति रामायणे ॥

“सहृदुष्टं हि यो मित्रं पुनः सन्धातुमिच्छति ।

स नृदुसुप्रदृष्टाति गर्भादश्वतरो यथा” ॥

इति पञ्चतन्त्रे ॥)